

bureau at fastsætte *Produktionsprisen* for de enkelte Landbrugsvarer, som den maatte formodes gennemsnitlig at være i almindelige danske Landbrugsbedrifter under Hensyntagen til det herskende Løn-, Rente-, Skatte- og Prisniveau. Endvidere skulde Bestyrelsen afkræve Driftsbureauet Opførelse over de *Salgspriser*, som Landmændene maatte antages at have opnaaet ved Varernes successive Afsætning i det paagældende Kalenderaar. Paa Basis heraf tilkom det saa Bestyrelsen at skønne over de enkelte Landbrugsproduktioners Rentabilitet og derefter at fordele Fondens Midler til de Produktioner, der var privatøkonomisk urentable, men som det af valuta-, beskæftigelses-, drifts- og almindelig samfundsmæssige Grunde fandtes ønskeligt at opretholde, eventuelt udvide. Fordelingen skulde for de enkelte Produktioners Vedkommende ske i Forhold til den Afsætningsmængde af den paagældende Vare, som hver enkelt Landbrugsbedrift havde haft i det forudgaaende Kalenderaar.

Mindretallets Underændringsforslag til Venstres Forslag om *handelspolitiske Foranstaltninger* gik navnlig ud paa at give Erhvervsudvalget en noget anden Sammensætning (Landbrugets Repræsentanter foresloges saaledes valgt af Erhvervsudvalget for Mejerier, Slagterier og L. S. i Stedet for af Landbrugsraadet, og der var indsat en Repræsentant for Skovbruget) samt at aabne uhindret Adgang til *Kompensationshandel* — dog med de af Handelsaftaler nødvendiggjorte Indskrænkninger — for de danske Produktionsgrene (for Tiden Smør og Kreaturer), der efter Udvalgets Skøn havde afgørende samfundsøkonomisk Betydning, og som ikke ved Salg til Eksport kunde opnaa Produktionsprisen. Det var dog en Forudsætning, at Importvarerne fremskaffedes til Verdensmarkedets Priser, og at de danske Eksportvarer ikke afhændedes til Dumpingpriser.

Det konservative Folkepartis Udvalgsmedlemmer mindede i Betænkningen om, at Partiet fra første Færd havde anset Valutacentralsystemet for et skæbnesvangert Fejlgreb og i de afgørende Dage i 1932 havde krævet, at Anslagene mod dansk Eksport blev besvaret med Toldforanstaltninger og handelspolitisk Værn, men, da dette Krav blev afvist af alle andre, var gaaet ud i Realitetsforhandling om det Grundlag, som derefter var det eneste mulige. Efter at Valget i Efteraaret 1932 havde givet til Resultat, at Valutacentralsystemet skulde opretholdes, var det blevet fortsat under positiv Medvirken af Rigsdagens Opposition, men det var Mindretallets Opfattelse, at et saadant System kun kunde anvendes uden alt for stor Gene i kort Tid, medens det, anvendt over et længere Tidsrum, vilde betyde »en stedse mere om sig gribende Socialisering af hele Landets Er-